

Wasze imiona zapisane są w niebie

Każdy z nas ma swoje imię. Pan Bóg zna nas po imieniu. U Boga nie ma ludzi bezimiennych. Jest nam miło gdy ktoś nas rozpoznaje po imieniu, nawet po latach. Nauczyciel po latach poznaje swojego ucznia, szef po imieniu poznaje swojego pracownika. Jest nam miło gdy ktoś zwraca się do nas nie tylko po imieniu, ale zdrobniale: Witaj Aniu, dawno cię nie widziałam, co u ciebie, Zosiu, tak dawno cię nie widziałem. Czasami, mimo upływu wielu lat spotykamy kogoś, już dorosłego, i wspominamy fajne czasy. Ludzie się zmieniają a ich imiona pozostają te same. Ludzie odchodzą, ale pozostają żywe ich imiona. Żywe jest imię Mama, Tata, choć już ich nie ma wśród nas, wspominamy imiona naszych dobrych wychowawców, przyjaciół, także wrogów. Dzisiaj Pan Jezus mówi: *cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie*. Kiedyś poczujemy się zaskoczeni, gdy w trwodze, lęku o wieczność objawi nam się

Pan Jezus i zwróci się do nas po imieniu chrzcielnym. Czujemy się wyobcowani, anonimowi, gdy trafiamy do jakiegoś kraju, w którym wszystko jest nowe, gdzie nikogo nie znamy, i nikt nas nie zna po imieniu. Odejście do wieczności nie będzie dla nas odejściem w nieznane. Bóg Ojciec zna swoje dzieci po imieniu. Jakkolwiek będzie wyglądał nasz los wieczny, na pewno najpierw spotkamy Boga Ojca, który zwróci się do nas po imieniu, może nawet zdrobniale. Bo nasze imiona zapisane są w niebie, w sercu Pana Jezusa. **[prob.]**